

olbrzymiej złożoności problemów zakreślonych tematami obrad. Złożoność ta jest zbyt duża, by mogła być ujęta w kilku zdaniach. A to, że tak jest w istocie, dostrzegł prof. Dethier już na poprzednim sympozjum i nie chciał się chyba powtarzać.

Marek W. Kozłowski

XIII Sympozjum Sekcji Koleopterologicznej PTE Tatry, 5-8 VI 1986

Spotkanie koleopterologów w schronisku na Ornaku w Tatrach, mimo że trzynaste, dzięki wspaniałej pogodzie należało do najbardziej udanych. Wieczorami słuchaliśmy referatów, dyskutowaliśmy, a w dzień penetrowaliśmy bliższe i dalsze okolice. Dwie wycieczki – do Doliny Tomanowej i na szczyt Kominiarskiego Wierchu – pozwoliły wszystkim uczestnikom poznać z autopsji warunki życia chrząszczy w górach.

Referat prof. J. Pawłowskiego „Geneza fauny chrząszczy górskich ze szczególnym uwzględnieniem chrząszczy karpackich” i dyskusja nad nim zajęły nam cały pierwszy wieczór. Pasjonujące problemy życia chrząszczy w warunkach peryglacialnych w okresie zlodowaceń w Tatrach przedstawił autor na przykładzie *Carabidae*. W dyskusji specjaliści innych grup podawali własne przykłady. Efektem rozważań był wniosek, że w Tatrach mogą do dziś występować owady, które zdolne były przeżyć poszczególne zlodowacenia i rozprzestrzeniać się w interglacjalach. O poprawności tego wniosku mogłem się przekonać w sierpniu 1986 r. w czasie pobytu w Chamonix we Francji, gdzie specjalnie prowadziłem obserwacje nad chrząszczami w pobliżu lodowców spływających spod Mont Blanc.

Dyskusję w następnym dniu, po wycieczce do Doliny Tomanowej, prowadził doc. M. Mroczkowski. Tematem wieczoru były różne metody interpretacji danych faunistycznych w analizie zoogeograficznej. Obiektem „obróbki merytorycznej i redakcyjnej” stał się referat A. Kuśki „Uwagi o górskich gatunkach chrząszczy z rodziny *Cantharidae* w Polsce”. No cóż, pozostaje nam tylko poprosić doc. Mroczkowskiego, by zechciał znaleźć trochę czasu i napisać do „Wiadomości Entomologicznych” to, co nam powiedział. Nawet mamy gotowy tytuł – „Jak należy pisać dobre prace entomologiczne”.

W sobotę, 7 czerwca, weszliśmy na Kominiarski Wierch, 1823 m n.p.m. Mamy więc nowy rekord w Polskim Towarzystwie Entomologicznym. Żadna sekcja, jak dotychczas, tak wysoko nie miała swojego spotkania. Szczytowe plateau Kominiarskiego Wierchu zaroilo się od chrząszczarzy i to z czerpakami w ręku. Nie znam jeszcze szczegółowych wyników eksploracji, ale mnie wpadł do ręki chrząszczyk, który chyba będzie nowym dla fauny Polski.

Po kolacji, jeszcze pełni wrażeń, wysłuchaliśmy referatu dr W. Kornalewicz i mgr. D. Tarnawskiego „Stan zbadania sprężyków (*Coleoptera, Elateridae*) Polskich Tatr i Kotliny Nowotarskiej”. Sprężyki cieszą się dużym uznaniem wśród koleopterologów i nic więc dziwnego, że dyskusja była żywa. Poruszono m. in. sprawę uściślenia granic krain zoogeograficznych, niedostatecznego poznania fauny Tatr, trudności w uzyskaniu zezwoleń na prowadzenie badań w TPN itp. Ostatni referat dr M. Wolender „Wyniki badań koleopterologicznych projektowanego Ińskiego Parku Krajobrazowego w województwie szczecińskim” wykazał, że w ramach normalnej pracy dydaktycznej na uczelniach można zgromadzić wokół siebie grupę zainteresowanych chrząszczami studentów i prowadzić badania dotyczące waloryzacji ciekawszych przyrodniczo terenów. Być może wkrótce w Szczecinie odżyją bogate tradycje entomologiczne.

Sprawy organizacyjne sekcji, czyli tzw. „sprawy sekciarskie”, poruszane były w czasie późnowieczornych rozmów w pokojach, przy spożywaniu posiłków, na trasach wycieczek i zostały podsumowane ostatniego wieczoru. Cieszy nas odrobienie opóźnienia w wydawaniu

poszczególnych tomów katalogu chrząszczy, uzmysłowiliśmy sobie, ile jeszcze rodzin chrząszczy w Polsce czeka na opracowanie kluczy do ich oznaczania, wymieniliśmy między sobą odbitki, a co najważniejsze – biuro PTE powieliło dla wszystkich uczestników wykaz koleopterologów pracujących aktualnie w Polsce z adresami i krótką informacją o zainteresowaniach i planach na przyszłość.

Dla kronikarzy podamy, że w sympozjum udział wzięło 24 uczestników. Byłoby ich więcej, ale niestety nie wszyscy chętni otrzymują delegacje od swoich przełożonych, a szkoda, gdyż efekty szkoleniowe spotkań są bezspeczne.

Antoni Kuśka

Konferencja Międzynarodowej Unii Leśnych Organizacji Badawczych (IUFRO) „Cone and Seed Insects Working Party” Briançon (Francja) 3–5 IX 1986

We Francji, w Briançon położonym w urzekających swym pięknem Alpach, odbyła się w dniach 3–5 września 1986 r. druga, międzynarodowa konferencja IUFRO „Cone and Seed Insects Working Party” S 2.07-01¹. Konferencja dotyczyła owadów zasiedlających szyszki i nasiona drzew leśnych, a jej sponsorami były: International Union of Forestry Research Organisation (IUFRO) oraz Institut National de la Recherche Agronomique (INRA) Ardon, Olivet (Francja).

Obrady odbywały się w Congress Center w Briançon. W konferencji brało udział 23 uczestników (nie licząc osób towarzyszących) z ośmiu krajów, mianowicie z: Chin, Francji, Kanady, Maroka, Polski², Szwajcarii, Szwecji i USA. Nie przyjechały wcześniej zgłoszone osoby z Pakistanu, Rumunii i ZSRR. Rejestracja przybyłych odbyła się 2 września po południu. Każdy z uczestników otrzymał m. in. program konferencji, abstrakty referatów, plan wycieczek terenowych oraz miły upominek w postaci oszkłonej gąbki ze spreparowanym motylem *Parnasius apollo*, zebrany w okolicy Briançon. W tym samym dniu zorganizowano wyjazd terenowy w okolice Briançon. Uczestnicy mogli zobaczyć drzewostany uszkodzone przez szkodniki fizjologiczne pierwotne. Wieczorem w Centrum Kongresowym miało miejsce spotkanie, którego celem było zapoznanie się uczestników.

We środę 3 września o godz. 9³⁰ odbyło się oficjalne otwarcie konferencji przez przewodniczącego grupy roboczej IUFRO dr. H. O. Yates III. Następnie zebranych powitał dr A. Roques. Z kolei odbyły się obrady w czterech sesjach.

Na sesji I: Identyfikacja, rozsiedlenie i szkodliwość (owadów w szyszkach i nasionach), której przewodniczył dr W. J. Mattson (USA) wygłoszono 10 referatów. Dotyczyły one m. in. szkodników szyszek drzew iglastych w północnej Afryce (A. El Hassani, Maroko), w Chinach (Fang Sany-Ang; Ping-Yuan Wang, Chiny) i w Rumunii (referat nieobecnych na konferencji N. Nanu, M. Lacatusu i C. Tudor wygłosił A. Roques). Inne opracowania były na temat szkodników nasion sosen, *Pinus spp.* (P. de Groot, Kanada; T. W. Koerber, M. R. Wagner i J. M. Schmid, USA) oraz świerka (L. Trosset, A. Roques, Francja). Pracę na temat szkodników żołądki, *Quercus petraea*, z rodzaju *Balaninus* i *Laspeyresia* w centralnej Francji przedstawił A. Delplanque (Francja). H. O. Yates III omówił pasożyty i drapieżce atakujące owady w szyszkach drzew iglastych w zasięgu światowym. Na wspomnianej sesji jednym z pierwszych był referat piszący sprawozdanie, dotyczący szkodników nasion i szyszek świerka pospolitego, *Picea abies* w Polsce, oparty na wynikach badań własnych w problemie międzyresortowym.

¹ Pierwsza międzynarodowa konferencja wymienionej grupy roboczej odbyła się w Athens (stan Georgia), USA w 1983 r.

² Pragnę serdecznie podziękować władzom miasta Briançon za pokrycie kosztów mojego pobytu.